

LA VEU DELS LECTORS

Ramona Targa Esterrí // Lleida
Lluís Virgili i Farrà. 'Rèquiem' de Mozart

El proper 2 de març, l'Orfeó Lleidatà oferirà a la Llotja de Lleida, el Rèquiem de Mozart, com a homenatge pòstum al director Lluís Virgili i Farrà, mort el 28 de desembre de 2017. El Cor de l'Orfeó i l'orquestra Julià Carbonell dirigida per Pedro Pardo, donaran vida a la música de Mozart, un excel·lent univers harmònic, que malgrat els anys, continua ressuscitant les nostres fibres més sensibles. Quan he començat a escriure aquest article, al moment m'ha vingut a la memòria, el record de la pel·lícula *It's a wonderful life* (Que bonic és viure) del productor i director Frank Capra. El protagonista de la pel·lícula, George, interpretat per l'actor James Stewart, arriba a la conclusió, que és incapaç de fer front als problemes i pensa: millor no haver nascut. Uavors es fa visible l'àngel que té designat, Clarence, i li mostra com de diferents i negatius haurien estat els esdeveniments a la seva població de Bedford si George no hagués nascut. Sembla un conte de fades, però és una realitat inqüestionable. La influència positiva, que molts personatges històrics, han tingut dins la societat on han viscut, ens obliga a pensar, que sense la seva presència, els fets no haurien estat iguals de positius. La música dona plaer, refina la sensibilitat, educa el pensament, amplia la consciència, és un teixit de complexitats per captivar la Belleza. Generalment, la societat participa de la música d'una manera passiva, però el carisma creatiu d'alguns

personatges com Josep Anselm Clavé, Francesc Vidal i Codina, Lluís Millet i Pagès, Lluís Virgili i Farrà i molts més, han facilitat que, amb l'esforç d'un mesurat aprenentatge, es pugui proclamar mitjançant el cant coral, la bellesa cultural dels textos, donant sentit a les paraules dels cants populars, de la polifonia religiosa, de les poesies... El music recerca incansablement la perfecció, un sentiment d'obertura, per arribar al cor de la gent. Tot forma part d'una infinita i complexa aproximació per arribar a l'altra riba. Darrera les notes musicals habita l'infinit, que vol dir Déu, els humans no podem entendre aquesta presència, tan entrançable i, no obstant, tremendament incòmoda.

Després dels foscos anys de la dictadura que suportà Catalunya, l'any 1950 és va poder iniciar tímidament la recuperació de l'Orfeó Lleidatà, sota la direcció d'un jove director, Lluís Virgili i Farrà, tenia 25 anys. Una persona carismàtica, capaç de trencar la rutina cultural, d'una societat de postguerra. Tenia una capacitat pedagògica innata i creia intensament allò que sentia, un humanisme coral que travessà inclús les fronteres. Va treballar tenaçment, en la tasca de recuperar els sentiments i la consciència nacional de Catalunya, una realitat que encara avui, al segle XXI els catalans necessitem reivindicar. Les mans i els ulls del mestre expressaven amb senzillesa la musicalitat i l'espiritualitat de tot el que ens envoltava. Amb quina insistència explorava i enriquia els matisos vocals, fins trobar allò que mentalment ja tenia intuït. Recordo que un any, ens va proposar fins i tot, un repertori de música coral russa, la seva tenacitat ens ho feia fàcil. El

jove director de l'Orfeó es va atrevir a somniar i l'any 1956 a través de l'Embàxada dels Estats Units, arribava a Espanya Mr. William L. Dawson, director del Departament de música de Tuskegee d'Alabama per iniciar els cantaires de l'Orfeó en els Espirituals Negres. No es tractava de reproduir només la música i el ritme; sinó l'ànima, que donava vida a les paraules, d'un col·lectiu malauradament menyspreat, la raça negra. L'any 1964 comencen els Cursos Internacionals de Música. Lleida tindria el privilegi de rebre orientacions musicals i classes magistrals de grans músics, d'aquí i d'Europa, Oriol Martorell, Cesar Geoffray, Edmon Colomer, Ervín List, Alain Langré i molts més. L'any 1971 s'ampliaria amb tècnica vocal i cant, amb el professor de l'Escola Superior de Música de Stuttgart, Helmut Lips. L'any 1968 s'iniciaven les colònies de Tírvia, *Cantarelles d'estiu*, un estimulant i divertit projecte, on milers de nens i nenes d'arreu de Catalunya varen poder viure en contacte amb la natura i la música. El món coral i musical de Lleida, en un període de forta censura política, hauria estat igual de positiu, sense les excepcionals i arriscades propostes musicals del director Lluís Virgili? Crec que no.

La música de vegades, és la manifestació d'una presència o d'una imaginació sense límits, on la qualitat dels resultats, dependrà dels objectius humans i la fermesa al realitzar-los. El Lluís tenia aquest do, mitjançant la polifonia feia visible allò que és ocult, el misteri del món, i l'essència de l'ànima humana. El cant coral uneix els cors, no té fronteres, per això, "canta i estima" era la seva frase predilecta

cartes@lamanyana.cat

LA MAÑANA és una publicació plural i oberta a tota mena d'opinions. En aquesta secció es publicaran totes aquelles cartes que estiguin degudament identificades i que siguin d'interès general. No es publicaran cartes amb pseudònims o inicials. Els originals s'hauran de presentar mecanografiats i no superar les 30 línies d'extensió. La tramesa de textos a aquesta secció implica l'acceptació d'aquestes normes.

El Senyor no et deixa mai sol

MAR PÉREZ
 Membre del Consell
 General de l'Irrel

Déu promet al seu poble que no l'abandonarà mai, perquè una de les característiques del Déu de la Bíblia és que és un Déu que acompanya incansablement. No és un Déu absent, ni un Déu que es refugia al cel fugint de les preocupacions dels homes, sinó que tossudament ens acompanya sempre. En els llibres de l'Antic Testament són molts els exemples, fruit de l'experiència dels homes que els van escriure, on es presenten les qualitats de Déu. Així, Déu li diu a Abraham: "Jo sóc l'escut que et protegeix" (Gn 15,1) quan et sentís feble i desvalgut, quan tinguis por del futur, quan no vegis clar què passa a la teva vida; Déu li diu a Moisès: "Jo sóc el qui estaré amb tu" (Ex 3,14) i no et deixaré mai més sol, sinó que t'acompanyaré sempre per ajudar-te en les dificultats, per orientar-te en els dubtes, per escoltar-te quan et sentís perdut; Déu acompanya al salmista que prega ple de joia dient: "Et dono gràcies, Senyor, amb tot el cor, contaré totes les teves meravelles" (Sl 9,2) o "El Senyor és el meu pastor: no em manca res" (Sl 23,1) però també l'acompanya quan ple

d'angoixa clama: "Senyor, Déu meu, en tu em refugio: salva'm dels perseguïdors" (Sl 7,2).

Igualment, a la primera part de la Bíblia apareixen frases que donen pistes de com és Déu. Així, per exemple al llibre de Judit llegim: "Tu ets el Déu dels humils, l'auxili dels febles, el defensor dels dèbils, el protector dels rebutjats, el salvador dels qui han perdut tota esperança" (Jdt 9,11) o al llibre de Jonàs diu: "Sabia que ets un Déu compassiu i benigne, lent per al càstig i ric en l'amor; i que es desdieu de fer el mal" (Jo 4,2). El Senyor és un déu que no es cansa mai d'acompanyar a totes les dones i homes que el necessiten. Sempre hi és. Sense excuses, sense pressa, fidel.

A la segona part de la Bíblia, al Nou Testament, Déu ens diu que no ens abandonarà mai: "Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món" (Mt 28,20) i que en el nostre camí per la vida mai ens sentirem sols ni abandonats. Pau de Tars a la seva carta als Romans afirma que: "Si tenim Déu amb nosaltres, qui tindrem

en contra?" (Rm 8,31), qui millor que Ell ens sostindrà en les dificultats, qui ens farà forts per ajudar en aquest "hospital de campanya" que és el nostre món, sinó Déu? Ell compta amb nosaltres: som la sal de la terra i la llum del món. Ens vol col·laboradors seus per a construir un altre món. Déu sap com és de difícil lluitar pacíficament, no defallir, ser fidels... per això, ens reconforta amb el seu acompanyament infatigable. I tot això Déu ho fa gratis et *amòre*, perquè és inherent a la seva essència, perquè ell és "el bon pastor, que coneix les seves ovelles" (Jn 10,11.14), que a través de Jesús de Nazaret ens indica quin és el camí per sentir-se lliure defensant els pobres de la terra, denunciant les injustícies i treballant pel Regne com el bon samarità. Déu és i serà sempre al nostre costat, fins i tot quan creguem que fart de les nostres infidelitats, pors, egoïsmes, mesquineses i debilitats s'ha cansat de nosaltres, descobrirem que segueix acompanyant-nos i guiant les nostres passes, perquè el qui estima no és cansa mai.

La Mañana

BARRA D'EDICIÓ: SÒC. COOP. DE LLIBRETS | Polígono Industrial El Segre, 118. 25191 Lleida, Ap. Correos 11 / 25080. Tel. 973 001 140. Fax Redacció 973 001 149
 Fax Administración y Publicidad 973 001 148
 cartas@lamanyana.cat | www.lamanyana.cat

amic

PRESIDENT EDITORIAL: Jordi Solana Aguilera

DIRECCION: Ignasi Calvo Rivas | SUBDIRECCION: Francesc Guillaumet Pujan

REDACTORS EN CAP: Sergi Martí, Laia Riverola, Diego Aránega, Andrés Rodríguez

ESPORTS: Albert Escuer | LA MAÑANA JÓVENI: Xavier Manau | TALLER: Jaume Lafuerza

REDACCIÓ: Tony Alcántara | EDICIÓ: Xavier Ortiz

ADMINISTRACIÓ: Xus Manzano | PUBLICITAT: David González